

Har anklagemyndigheden ikke inden for den frist, som retten har fastsat i medfør af stk. 2, 2. pkt., truffet afgørelse om påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller tiltalerejsning, anses påtale mod sigtede for opgivet af anklagemyndigheden, jf. *stk. 2, 3. pkt.* Bestemmelsens retsvirkning svarer herved til retsvirkningerne af en endelig påtaleopgivelse i medfør af retsplejelovens § 721. Heri ligger bl.a., at sagen ikke længere kan fremmes mod den sigtede, og at de almindelige bestemmelser i retsplejelovens kapitel 93 a om erstatning i anledning af strafferetlig forfølgning vil finde anvendelse.

Som undtagelse til denne hovedregel gælder imidlertid, at retten efter anmodning fra anklagemyndigheden kan forlænge en frist, som retten har fastsat i medfør af stk. 2, med højst 1 år ad gangen, såfremt særlige omstændigheder taler for det, jf. *stk. 3, 1. pkt.*

Hvorvidt der er grundlag for at forlænge fristen må bero på rettens konkrete vurdering af de omstændigheder, der gør, at der fortsat ikke er truffet afgørelse om tiltalerspørgsmålet. Er der således rimelig grund til, at afgørelsen ikke er truffet inden for fristen, og taler sagens betydning for det, jf. de synspunkter, der er anført ovenfor om »særlig grund«, bør der ske forlængelse.

En anmodning fra anklagemyndigheden om fristforlængelse skal være retten i hænde senest 2 uger inden udløbet af den frist, som ønskes forlænget, jf. *stk. 3, 2. pkt.*

Hvis retten ikke finder grundlag for at forlænge den frist for afgørelse af tiltalerspørgsmålet, som retten tidligere har fastsat, anses påtale mod sigtede for opgivet af anklagemyndigheden, medmindre anklagemyndigheden har truffet afgørelse om tiltalerspørgsmålet inden for 2 måneder fra rettens afgørelse om ikke at forlænge fristen, jf. *stk. 3, 3. pkt.*

Efter *stk. 4, 1. pkt.*, træffes rettens afgørelse ved kendelse. Rettens afgørelse kan kæres til landsretten efter den almindelige bestemmelse herom i retsplejelovens § 968, stk. 1:

Hvis retten ikke har fundet grundlag for at fastsætte en frist efter stk. 2, kan sigtede først efter 1 år på ny indbringe spørgsmålet om fastsættelse af en frist for retten, jf. *stk. 4, 2. pkt.* 1-årsfristen regnes fra det tidspunkt, hvor retten har truffet afgørelse om ikke at fastsætte en frist. I tilfælde, hvor sigtede har kæret rettens afgørelse om ikke at fastsætte en frist, og hvor kæreinstansen stadfæster denne afgørelse, regnes 1-årsfristen dog fra tidspunktet for kæreinstansens afgørelse.

Det er i *stk. 5* fastsat, at sigtedes anmodning efter stk. 1 skal indeholde en adresse, hvortil meddelelser

kan sendes, således at sigtede kan indkaldes til det retsmøde, som afholdes med henblik på behandling af sigtedes anmodning.

Efter *stk. 6* skal sigtede være til stede i det retsmøde, der afholdes med henblik på behandling af en anmodning efter stk. 1, medmindre retten træffer anden bestemmelse. Sigtedes anmodning anses for bortfaldet, hvis sigtede udebliver fra det retsmøde, der afholdes. Bortfald af sigtedes anmodning i tilfælde af udeblivelse forudsætter, at sigtede i den indkaldelse, der sendes til sigtede ved almindeligt brev til den adresse, som er indeholdt i den pågældendes anmodning efter stk. 1, jf. stk. 5, er gjort bekendt med retsvirkningerne af udeblivelse.

Sigtede skal som hovedregel være til stede i det retsmøde, der afholdes med henblik på behandling af en anmodning efter stk. 1. Retten kan dog fritage sigtede herfor. Udgangspunktet forudsættes klart at være, at sigtede har mødepligt således, at undtagelsen kun tænkes anvendt, hvis der er rimelig grund hertil, herunder navnlig til anklagemyndigheden er enig i, at sigtedes tilstedeværelse under behandlingen af dennes anmodning om fastsættelse af frist er unødvendig.

Har sigtede ikke fået beskikket eller selv antaget en forsvarer, har retten efter den almindelige bestemmelse i retsplejelovens § 732 mulighed for at beskikke en advokat for den pågældende. Der bør som altovervejende hovedregel ske beskikkelse, hvis den sigtede ønsker det.

Efter *stk. 7* skal forurettede og en eventuel bistandsadvokat som udgangspunkt underrettes om retsmødet. Underretning af forurettede kan imidlertid undlades, når et større antal personer er forurettede. Det gælder eksempelvis i tilfælde, hvor sigtelsen angår en lang række ensartede forhold, f.eks. bedrageriforhold.

Om muligheden for genoptagelse af en straffesag, hvor der har været rejst sigtelse, men hvor forfølgningen mod sigtede anses for opgivet, idet anklagemyndigheden ikke har truffet afgørelse om tiltalerspørgsmålet inden for en af retten fastsat frist i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 718 b, henvises til forslaget til retsplejelovens § 724, stk. 3 (lovforslagets § 1, nr. 2), og bemærkningerne hertil.

Der henvises i øvrigt til pkt. 5.2.2. og 5.2.4. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 1, nr. 2 (retsplejelovens § 724, stk. 3)

Den foreslåede nye bestemmelse vedrører adgangen til genoptagelse af sager, hvor påtale må anses for opgivet efter de foreslåede bestemmelser i § 718 b, stk. 2 eller 3.